

1899-04-20

þÿ œ μ » - Ä · μ À - Ä · μ Å⁰ ±¹ Á - ± Ä É ½
þÿ ±³ Å À Á - É ½ μ ½ › μ ¼ · Ñ Î ±³ Î ½ É ½
þÿ ± Æ¹ μ Á ¿ Í Ä ±¹ Ä É Æ - » É ' ½ ' Á - ±

þÿ • Á μ Å ½ · Ä¹ ò Á ì³ Á ± ¼ ¼ ± Coop 2002

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/11114>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Έπισημα
 Περσεύς
 Αθλητικός
 Ίδρυμα Θεριστοκλέους
 ΕΘΓ. Κίτιμα
 Ξενοκλήσια
 Κυπρός -> 1821
 Νεωαυσία
 Συλλογός
 ΕΛΛ. Προξενίου
 Γ. Α. Φηλιώτης

ΜΕΛΕΤΗ
 ΕΠΙ ΤΗ ΕΥΚΛΑΪΡΙΑ ΤΩΝ
 ΠΑΤΡΙΩΤΩΝ ΕΝ ΔΕΛΦΟΙΣ.
 ΑΓΩΝΩΝ

Ἀπieroύται τῷ φίλῳ
 ΑΝΔΡΕΑ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ.

Ἐπιτός τῶν ἀπειρῶν ἠθικῶν πλε-
 νεκτημάτων καί ὑπό ἐθελῶν ἀποφιν
 λίας συντελεστικῶν πρὸς τοῖς ἰδιω-
 τῆς Ἑλληνικῆς Οὐσιότητος. εἶνε
 θά προῦψωσιν ἐκ τῆς τελείως καί
 πάλιν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ πόλει
 τῆς Αἰμησοῦ Παγκυπρίων Ἀγῶνων,
 ὅτε βεβαίως θά θυμαστῇ σθίσις τῶ
 ἀνθρῶν, δεξιοτῆσιν ἀρετῆς ἐκ νεῶν
 καί ὑμνήσῃ ἀδρῆς ἢ εὐνοίας, εἰς
 τὰ εἰθερῆ δὲ προσωπῶν ἐπιπέδῃ
 προγενετικῆς εὐλοίας ἢ εὐψώπῃ ἢ δι-
 κνοῖς ἐκάστου ἡμῶν ἐκτός τῆς θρη-
 λαμένης πανελληνίου εὐγνωμοσύνης
 πρὸς τοὺς ἀνελαθόντας τὴν ἀντι-
 στασιν ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων ἐν τῇ
 εὐάνθρωπῃ καὶ καλλιγύναικί Κύπρῳ καί
 ἰδίως εἰς Σὶ. τῆς ἱερῶτατης τῶν ἀπα-
 σταλῶν πολύτιμ' ἱεράτα. εἰς Σὶ. φίλε
 Ἄνδρα, ὀλοκλήρην τὴν βίον κατανε-
 λώσαντα ἐπὶ τῇ παιδείᾳ τῶν Ἑλ-
 ληνοπαιδῶν τῆς Κύπρου, οὐδεὶς δὲ ἐ-
 μολογουμένους φεισάμενον κόπου καί
 μόχθου, ὅπως ἡ ὑμῶν ἐκείνη εὐεξία τῆς
 Κυπριακῆς νεότητος συμβαδίσῃ τέλος
 παραπλεύρως τῇ σωματικῇ ἀναπύ-
 ξει τῆς. ἐπιτραπήτω μοι ἵνα χρηρῶ
 ὀλίγας λέξεις, οὐχὶ βεβαίως πρὸς δι-
 κσιολογίαν τῶν ἀποφασισθέντων, ἀλλ'
 ὅπως καί πάλιν ἐν τῇ ἀσθενείᾳ τῶν
 δυνάμεών μου δινηθῶ νά ὑμῆσω τοῦ
 Κυπριακοῦ λαοῦ τὰς ἀρετὰς, ἐπικα-
 λούμενος ἐπὶ τούτῳ ἀρωγὸν τὴν ἐν
 θαρρύνουσαν τὸ ἄχρον τῆς γραφίδος
 παρήγορον ἐλπίδα.

Κατὰ τὴν ὑπερτετραετη ἐν Κύπρῳ
 διαμονὴν μου, πολλὰκις συνήντησα
 τοὺς ἀδελφοὺς Κυπρίους ἐν πολυπλη-
 θέσει ὁμηγύροισι. Προεπέθησα νά
 ἐκδηλώσω αὐτοῖς ὅτι ἡ καρδίᾳ μου
 ὑπηγάρουε, τοῖς ἡύχῃ τῆν εὐθάλειαν
 μέλλον. θαυμάζων σύμμαχον τὴν διακρί-
 νουσαν αὐτοὺς ἐθελουσίαν καὶ ἀγναν-
 πατριωτισμόν, τέλος ἐπέθησα, ὡς αὐ-
 τοὶ ἐπέθησαν. Καί ἂν αἱ καιρικαὶ πε-
 ριστάσεις ἐφυγάδευσαν πρὸς κείραν
 τὴν πραγματικῶν τῶν κοινῶν ἡμῶν
 πέθω, ἢ προσεχῆς πάθημας ἐν Αἰ-
 μησοῦ Παγκυπρίῳ Ἐσρῆ ἀνεκουσί.

Ζει τὰς θλίψεις καὶ ἡ ταθῆλωσις αὐτῆς
 τῆς γίας ἐν Κύπρῳ ζωῆς καὶ θράσεως
 ἀναζωπυροῖ τὰς ἐλπίδας. Ἐν δὲ τῷ σκοτεινῷ
 τῆς ἡμετέρας οὐρανῷ περιχρῆται
 διορθώμε. τὸ τηλεουγῆ εἰσέρει. ὁ- ἡν
 χηθησαν οἱ Γοεῖς ἡμῶν να ἰδῶσι. Ἐ-
 πα-ατῆλλοντα ἐπὶ τοῦ ἰστοραῦς εὐ-
 ρυνοῦ ἡς μιᾶς καὶ Κό.ης ἀδαιοσύνης
 καὶ Μεγαλῆς Πατρίδος.

Οἱ ἰστοραῦτες ἐπὶ τοῦ γορα-
 κτήρος Λαοῦ τινος, θρῆσκοντι πρὸ παν-
 τὸς ἐκ τοῦ ἀναγγυος νὰ σπουδάσωσι
 αὐτόν. Οὕτω τῆς λεγομένης ἀδικο-
 στου ἰστορίας τὰς διὰ τὰς εἰς πάλ-
 λα δύναται τις νὰ ἰσοισθῆται καὶ

ὅτι κατὰ τὸν προπροαλλθόντα δύνα-
 τος ἰστοραῦτον ἐξιδηθῶν καὶ ἄτα-
 σον τὴν ἡμετέραν, ὅτι ἀδελος ἡ ἐτ' ἀ-
 κρῶν εἰς ἀ-ρῶν ταύτης ἰθνητῆ χροῖ
 κατὰ τὸν ἀρῶντα πρὸ τῆς ἐπὶ τῆ
 ἡμετέρας ἀδικοσύνης, τὸταῦτα παθόντων
 καὶ τὸταῦτα ὑπομεινάντων ὑπὲρ τοῦ
 ἰστοραῦτος τῆς ἀνθρωπότητος ὑπερξείως.
 ὅτι ἐκ λόγῳ ἐν Κύπρῳ, τὰς διατρι-
 βας ποιοῦμενος, ἀ-τι-ἡρῆτην, ἀδικο-
 κτωσὶ μ' ἰκτισαν, ἐν ταῖς ἀλλοῖς, ὅτι
 μερὸς ἀρῶντα ἡμετέρας ἡ ἰστοραῦτη
 περὶ τοῦ ἰστοραῦτος τοῦ Κυπρίου ἐκτι-
 μητικῶς, ἡδικοῦ ἡδὲ ἡ Μεγαλόνητος αὐ-
 τη περὶ τῆς ἀδικοσύνης ὡς μειονεκτικῶς
 κατὰ τὴν ἀρῶντα καὶ τοῦ με-
 τέπειτα χρόνου ἐν τῇ ἀγγλῆ τῆς εὐ-
 κλείας τοῦ Ἑλλη-ισμοῦ.

Ἐρκετε, ἡ ἐκ τῆς λατρείας τῆς
 Πανθῆμου μετὰ τὰ Γρωῖκα ὑπὸ τοῦ
 Νευέρχου τῶν Ἀρκαδίων Ἀγαπή-ωρος
 καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ ἀποικῶν εἰσδύσα-
 σα χλυδῆ καὶ πλοῦτος ἐν Κύπρῳ καὶ
 αὐτὰ τούτων ἐπὶ τῆς γενικῆς τοῦ χα-
 ρακτηρῆος τῶν κατοικῶν αὐτῆς εἰκό-
 σιαί. ἤρκεσε νὰ δηλητηριάσῃ ἀτωθε
 τὴν ἀμειροληψίαν τῶν συγγραψάντων,
 γενικῶς δὲ νὰ πιστευθῆ. ὅτι ὁ Κυπρι-
 κός Λαός, Πελασγιστικῶς κατὰ
 γωγῆς, ὑπὸ Ἀρκαδίων, Δωρικῶν, Δρυ-
 σπικῶν, Ἀρκαδικῶν καὶ Συκιωνικῶν
 ἀποικῶν διαμορφώθη. ἀλλήλοδιαδύ-
 χως δὲ κατακίηθης ὑπὸ Φοινίκων,
 Ἀσσυρίων, Βαβυλωνίων, Αἰγυπτίων,
 Περσῶν, Ἑλλήνων, Μαιεδῶν, Περ-
 λαικῶν, Ρωμαίων, Βυζαντινῶν. Ἀγ-
 γλων, Ναϊτῶν, Γάλλων, Εὐρεῶν, αὐ-
 Ὀτωμαίων, ὅτι ὁ Λαός αὐτός ἀπώ-
 λησε τὸ ἰθνητὸν τοῦ ζώπου καὶ ὅτι
 οἱ πρῶτοι αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Κιόου Βα-

σιλαίς Ὀνήτιλος, Φιλόκουρος, Ἀριστοκέρως, Νύλαγός, ὁ τεσσάρων ὑπὲρ τοῦ Ἰσραήλ οὐκ ἔμνησται, Ἀριστοκέρως καὶ οἱ ἐκ τούτων συστρατιώται καὶ συμμάχηται τοῦ Στρατηλάτου τῶν Μεδωδόνων, Νιασκαίων ὁ Σαλαμίνος καὶ Πεισιστρατος ὁ Λαπιθιος ἦσαν οὗτοι πάντες παρωδικὰ τινα φαινόμενα ἠεὶ οὐκ αὐτοπαρητήτως, διαττοντες δέονται ἀστρίεις ἐν ὧ μισθῷ τοῦ ἱερέως τῆς ἡδοῆς, ἀπιστοσύνης καὶ τοῦ μάχου, καὶ πᾶσι τοῖς ἀδελφικοῖς. Ἐπειὶ οὐκ ἐπὶ τῶν ἐπισημοῦν οἱ ἀντιπροσώπωντες ὡς ποιητικῆς δὴ τῆς φαντασίας μυθολογίας τῆς ἀπαστολῆς χαλκοῦ πολεμικοῦ θώρακος τῷ Ἀγαμέμνονι ὑπὲρ τοῦ κατὰ Περσῶν Μαχουτάλα τῆς ἐπισημῆς ἰκαίτης Κυπρίου Βασιλέως Κιόρου καὶ ἑπειὶ τυφλοὶ ὄπαδοὶ τούτων, νὰ ἀποδεχθῶσιν ἱστορικὴν ἐπισημῆς ἐπερβολὴν καὶ λεπτολόγον ἐπισημῆς ἐπισημῆς τῆς προσημῆς τιμητικῆς πολυτιμῆς σπάθης τῷ Μεγάλῳ Ἀλεξάνδρῳ ὑπὲρ τοῦ βασιλέως Πασιακούρου, γαίπερ τῆς σπάθης ταύτης ὁ δόρυ τῆς τιμῆς, τιμῶν τῶν δωρητικῆς, ἐξώσθη, ὡς γνωστὸν, ἐν ὧ πῶς πάντων τῶν στρατηγῶν του καὶ ἐν τῇ σπάθῃ ταύτῃ νικητικῆς εἰς τὴν ἐν Ἀρβήλοις καὶ Γαυγαμήλοις μάχην ἀνιδείχθη. Ἐπειὶ οὐκ ἐπὶ μερικαὶ ἐκ συστήματος βατολογίαι νὰ κατασχῶσιν ἱστορικῶν γεγονότων, περιποιούντων τιμῆς τοῖς ἀδικηθεῖσι Κυπρίοις.

Οὕτως ἐλησμονήθησαν αἱ τρεῖς ἠρωταὶ ἰκαναστάσεις τῶν Κυπρίων κατὰ τῶν Περσῶν, οἵτινες τῇ ἐπισημῇ ἐπισημῇ ἐπισημῆς καὶ ἦσαν οἱ πραγματικοὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ πολέμιοι. Ἐλησμονήθη τοῦ ἐνδόξως πεσόντος ἐν Σαλαμίνι μεγαθύμου Βασιλέως Ὀνήσιλου ἡ ἠρωτικὴ δρώσικη, τὸ ἀδελφικὸν πρὸς τὸν Γόργον φίλτρον εἰς ἧσσανα μείραν θέντος ὑπὲρ τῆς ἀπὸ τοῦ ἑπειὶ καὶ τῶν Περσῶν ζυγοῦ ἀπικλυθεῖσθαι τῆς πατρῴδος του, αὐτοῦ τοῦ τοσοῦτον γενναίως κατὰ τοῦ Ἀρτυβίου ἐπισημῆς ἐπισημῆς, ὑπὲρ τῶν Ἀμαθουτικῶν δὲ μετὰ καιρὸν ὡς ἠρωτος λατρευθέντος. Ἐλησμονήθη τοῦ Βασιλέως τῶν Σολῶν Ἀριστοκέρου ὁ ἐνδοξος ἐν τοῖς πεδίοις τῆς τιμῆς θάνατος. Ἐλησμονήθη τὸσον ἀποκόμως ἡ περὶ τὴν Ἀσθὴν νουμειχίαν κατὰ τῶν Κυπρίων, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ περὶ τὴν Τύρον, δ.α. τῶν ἐπειὶ ἐπισημῆς αὐτῶν πλείων ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Πασιακούρου Πασιράτη, καὶ Ἀδρόκλῆν ἐπισημῆς ἐπισημῆς τὴν κραταίαν ἐκείνην πόλιν τῆς Συρίας, μετὰ τοῦ ἰσχυροῦ νοῦτος αὐτὸς εἰς Μεγάλου Ἀλεξάνδρου

συμπεληρησάτω, και ἐπ' ἰσῆς παρ'
αὐτοῦ θαυμασθέντων και ἰπαινεθέν-
των. Ἐλημισα ἤθη ἢ εἰς Γίλαν τῆς
Συλίας ἀποιεῖα τῶν Κυπρίων. ἡ ὠ-
θήθησεν ὁ ὕπο τοῦ Πινδάρου ὅμῃ ηθεῖς
Δεινομένης. Ἐλημισα ἤθησαν εἰ ἐκ
τῶν πρώτων ἀπολουθήσαντες αὐτο-
προοριέτως τῷ Νεοάρχον Νεαρχον
οἱ τῶν Βασιλείω Σαύτων και Σπλα-
μίδος Νικολῆς και Νικαθρων. τῆς
Βασιλείου γλυθῆς και ἀνεπαύσεως
προτιμήσαντες τὸν αἰδοῦσθαι και πα-
ριτετιώθη τῶν κυμάων βίον ἐκ
μῶν, τρυφοντες ποθοι, ὅπως συμπο-
λιωσάμεν Ἑλλήων και εὐχίμετὰ
Περσῶν. ἤσως περὶ τὰ πλευρα τῶν
Ἰωνων και Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου
πάντοτε ἀναδεικνύμενοι, γνήσιοι δὲ
ὅπως ἀπέγονοι τῶν ἐκ τῶν δόξα και
ἐπιτά κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἰθῶν
θαλασσοκρατησάντων Κυπρίων, Ἐλη-
μισα ἤθη ὁ Κυπριος Σισσάνωρ. ὃν ἐξέ-
λιξτε μεταξύ τῶσων ἀριστείων τοῦ
πολέμου, αὐτῶν και μόνον, διοικητὴν
τῆς Ἀρείας και Δραγγη-ῆς ὅ ἐκ τοῦ
οὐ ἐγγυς εἰδῶς και ἐκτιμήτας τας πο-
λεμικὰς του ἀρετας, ἐπιόνος, ὁ μίχρως
Ἰθῶν τῆς ἐκπολιτιστικῆς ρομφαίαν
του τανύσας. Ἐλημισα ἤθη ὁ ὕπο τοῦ
Λυσιπάτρου διορισθεὶς ὡσαύτως Κύ-
πριος Σισσάνωρος διοικητῆς τῶν αὐ-
τῶν ἰπαρχίων. Ὡς ἀνεξίτηλον ἰθελ-
θυσίας ὑποδειγμα εἰς ἱστορικαὶ ἀνίγρα-
ψαν πάνυ δικαίως τὸν ἡρωϊκὸν και
μετρυμικὸν θάνατον τοῦ πρώτου βα-
σιλεως τῶν Ἀθηνῶν Κόδρου. Και ὁ-
μως ἐν τῇ Κυπριακῇ ἱστορία μετὰ
παρίλευσιν αἰῶνων ἀνοφαίνονται μι-
μηταὶ του ὁ βασιλεως τῆς Πάφου Νι-
καλῆς και ἡ σύζυγός του Ἀξιοθέα,
ἐμφρότεροι αὐτοκατανοῦντες, ἰθελμαρ-
τυρες ἀλλ' ἔχει και αἰχμάλωτοι. Ἐκ
τῶν πολλῶν ἱστορικῶν ἀληθειῶν
περὶ τοῦ ἰθηνικοῦ χαρακτηρὸς τοῦ Κυ-
πριακοῦ Λαοῦ κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἱ-
στορίαν, σταχυολογήσαντες ὀλίγας, ἐλ-
πίζομεν ὅτι ἀναστρίψωσι πρῶτον οἱ

τόσον ἀπηνῶς και ἀδίκως κρίναντες
αὐτῶν, εὐλαβεῖς εἰς νὰ κλίνωσι τὸ γόνυ
τοῦλάχιστον πρὸς τὴν κλειάδα ἰκτι-
νην τῶν ὀνομαστῶν πελοπονησῶν Πα-
σίων πολεμιστῶν, αἰματόφυτον ἡρω-
ϊκὴν ἀνίστασιν προταξάντων, μό-
νην δὲ τὴν τίσαν τῶν κατακτείντων
σωμάτων τῶν ὡς ἰνδύμιον καταλι-
πόντων τοῖς στρατηγοῖς τοῦ Πτολε-
μαίου Κελλικράτει και Ἀργεῖω.

Γουή, θεά, όπως αν την ονομάσω-
 μιν, ή Χρυσή, ή Αθάνατος, ή Δολο-
 πλόμος, ή Πόντια, ή Φιλανδρος, ή Α-
 φρογένεια, ή Παρία, ή Κυπριακής
 τέλες Αφροδίτη, ή και αυτούς τους
 όρθαλμούς του Διός θαμώσων, μετά
 του τέκνου της, του τετραλίου και
 πτερόεντος Έρωτος, κατατήσασα διά
 του κάλλους της και πλεονείασα διά
 της γενεαυθείσης λατρείας της την
 κατακτηθείσαν Μεγαλήνησαν, έφ' έ-
 αυτή, δι' έλάυσασα την θρησκευτικήν
 άπορίωσιν των καταίκων της, διά της
 όμορφου του θείου επί της άθροπί-
 νης άδουαμίας (πιδοράσιως κατίστη-
 σεν αυτούς φιληθόνους, μισοπένοους
 και άμνημονας των έλληνηκών παρα-
 δόσεων και ήθών, ή μάλλον έβλάψα
 τούτους ή προς την Ασίαν και Αφρι-
 κήν γεινέσασα και ή έκ τούτης άδιά-
 κητος και βαρυτάτη καταθλιπτική
 πίεσις των κατ' άκριβύς Ισχυρών, δε-
 ρυκτητόρων;

Ο άμερλήπτως κρίνων εν τῇ διεί-
 τη τούτη έρωτήσσει δε, θεζήσηση
 άκριβήση Γυαίκα. Οίαδήποτε και
 αν υπήρξεν ή επί των ήθών και θι-
 μων του Κυπριακού λαού έπιδλητική
 έπιδορασις της λατρείας της εκ του ά-
 φροδίου του ωκεανού έξιληθούσης, τόσον
 άπετόμως δε, δύναται τις ν' άποφανθή,
 ότι οι το πάλαι κατηγορηθέντες ως
 βυθίζομενοι εις άβυσσον ήδονών κά-
 τοικαι της Κύπρου δέν έπηρεάσθησαν
 κάπως υπό των πρώτων αυτών κατα-
 κτητών, παντίτροπω προσπαθησάντων
 να καταπνιξωσι τάς έθνικάς παραδό-
 σεις των δουλωθέντων, αν άνεγνώρι-
 ζον την πελασγοϊωνικήν καταγωγήν.
 Προς τούτω εκ των ώσού ανευ τέλει
 σφόδρα έθελωθήτη εις δυνατός άντιπι-
 ρισποσμές και άντι κλαίοντας επί
 των όχθών του Πεδιαιου, Ιθαλίας,
 Κλαριου, Λαπήθου, ως άλλα τέκνα
 της άποφανυθείσης Ιερασαλήμ θρη-
 ναύοντας την άπολεσθείσα. έλευθερίαν
 των, να βλέπωσι τους Κυπρίους άνε-
 μιμνησκομένους ούτως εν τῇ λύπη
 των της προίρας αυτών έλευθερίας
 και εύκλειας, έπρωίμησαν φυσικῶ
 τῷ λόγῳ και προσεπάθησαν οί κατα-
 κτηται ούτοι δια της γλυκειάς της
 Πήσου αύρας. της ανζωογονιούσης
 την φύσιν, να καταστήσωσι αυτούς
 προς καιρόν έπιλήσμονας, εις πολλά,
 πόλεις όλεκτήρους, την Πάρον, την
 Ιθαλίαν, την Κυθήρην άφιερώνοντας τῇ
 λατρεία Ζευινης, ήτις, αν όχι άλλο,
 παρείχεν έμως αυτοίς μετά της φαινο-
 μενικής εύφορούσης παρήγορον και μυ-
 στηριώδη τῆ: έθνικῆν άνάμνησιν. Οί
 αίσθηθείτες ξίτης κατακτήσεως κα

ΕΕ.Ο.Σ

βίωση και οι ώς εν τῆς γαστρονομίας
θύσας τῆς κατοικίας των ἰσλαμικῶν
τας παλαιότητας, αὐτοὶ καί μόνον ἐκ
δικαιοσύνης ἡσῶν, ἐν ταῖς θυσμα-
ρσις αὐτοῦ ἀπενίστατα ἰακί, ἐπιου-
πρισις ἢ ἀπενίστη. ἑσχαλισσάμενον
μετα κερῶ, κῆ, Μηρία, εὐδίστοι ὁ
ἐπιλαθόμενον τῆς ἑλλητικῆς προ-
λιούτως του, τὴν γλώσσῃ τῶν πα-
ρων τῶν ὡς ἑστῶ, παρακαταθήκην καὶ
ἐπίμαχο: ὁ αὐτῶ, ἐστῶ τῆσθῃ τῶν ἄ-
λώθησαν.

Ἄλλοι, καμῖ, η ἑστῶς τῆς πῶν ἑστῶς
τῶ, τοῦ Αἰγυπτίου πηλά, οὐς καὶ τῶ,
παρα τῆς Μικρασίας Ἀνακῶ, Σπορά-
δων, μακρῶν τοῦ κῆσθου τῆς ἑστῶς
γῆσις, γῆσις ἑστῶς τῆ ἐπὶ τῆς Μεσο-
γείου Ἀσιτικῆς Συρίας καὶ τῆ γῶρῃ
τῶν ἑστῶς, ἀπὸ τῶν μῆσθου τῆς
ἐστῶς, πρὸ Χριστοῦ ἑστῶς τῆσθῃ
μειωθῆσα καὶ ἀπωλίσθησθαι τῆς ἑστῶς
ἐστῶς τῆς ἑστῶς, ἢ ἑστῶς ἑστῶς
πῶς, ἀλλῆλοῦς ἑστῶς ὁ ἑστῶς
ἐστῶς τῆσθῃ τῶν ἑστῶς, ἐστῶς
πῶν ἐπὶ τῆ, Συρίας ἢ τῆ, Αἴγυ-
πτον. ἑστῶς τῆσθῃ, ἐκ τῆς ἑστῶς
ως, τῶν ἑστῶς πῶς καὶ νῆ-
σθῃ, πῶς τῶν ἑστῶς ἑστῶς ἑστῶς
λαπλῶ, ἑστῶς ἑστῶς, δῆ, εἰ ἑστῶ,
εὐδῆ ἑστῶς τῶν ἑστῶς
ἐν ἑστῶς καί τῆ. Εἰς τῶν ἑστῶς
βλέπομεν τοὺς ἑστῶς ἐκ ἀπῶς
προσφέροντας τῶν ἑστῶς τῶν
καί τῶν ἑστῶς τοῦ ἑστῶς, με-
αὐτῶν δῆ τῶν ἑστῶς ἑστῶς τῆς
Μικρῶς Ἀσίας, Κύπρος, Παμφύλους,
Λυκίους, Σαμίους, ἑστῶς ὅστις κα-
τέκλυτε τὸ ρεῦμα τῆς Περσικῆς ἐπι-
δρῶς, ἀδυνατοῦς τῶν ἑστῶς
ἑστῶς. Ἡ Γενικὴ αὐτῆ τῶν κατῶ-
των τῶν ἑστῶς γῶς, μετὰ τοῦ
Μεγάλου Βασιλέως σῶς δῆ, ἑ-
δικαί μόνον, τοὺς ἑστῶς, δῆ καὶ
αὐτοὶ, ὡς οἱ ἑστῶς, ἑ-
ναγκαθῆντες, σῶς τῶν ἑστῶς
ως δῆ πλοῖω, καὶ ἑστῶς. Ἄν οἱ
ἑστῶς ἢ οἱ ἑστῶς καὶ αὐτοὶ
δῆ τῶν ἑστῶς, τῶν ἑστῶς
δῆ τῶν, πῶς τῶν ἑστῶς τῆς
τῶν ἑστῶς ἑστῶς, οἷων σῶς
μῶς σῶς καὶ εὐχῆ ἀπῶς
μῶς, ἀπῶς, ἑστῶς ἑστῶς
εἰς τῶν ἑστῶς τῶν ἑστῶς
τοῦ Βασιλέως τῶν ἑστῶς, ὅπως ἐ-
νεὶ ἑστῶς ἑστῶς καὶ γῆ, δῆ τῶν
πῶς τῶν ἑστῶς. Καὶ ἢ γῆ καὶ
τῶ ἑστῶς τῆς ἑστῶς τῶν
Κυπρίων ἀνῆκεν ἀπῶς τῶν
Μεγάλῳ ἑστῶς ἑστῶς, πῶς
δῆ μῶς τῶν ἑστῶς ἑστῶς
ος ἢ ἑστῶς ἑστῶς ἑστῶς ὡς

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ COOP 2002
IM: Νέων..... ΗΜΕΡ. 20/11/99
Εἶνος

εὐτοπία, ἀντιπρὸς καταστροφικῇ τῆς
 χώρας τῶν, ἧς προσημαίνοντο ἔτι
 τὸ μέλλον ὑπέλει ἐν τῇ μετέπειτ'
 ἀεὶ εἶναι τῶν πραγμάτων. Ἡ ἄρα τῇ
 ἐκέρξει τῶν Μηδικῶν μετὰ τῶν Ἴω-
 νων συμμετοχῇ τῶν εἰς τὴν Ἴωνικὴν
 ἐκείσιν, ἡ ἱερωμένη δὲ πρὸς ἰνίων ἐλ-
 ληζόντων Βασιλείων Κυπρίων, κα-
 τατροπασάντων διὰ τοῦ στόλου τῶν
 τοῦς Περσῶν φροῖνας, ὁπότε.
 ἄρα εἰς πληροῦστα τὰς σείψεις μας
 ἐπὶ αὐτῶν ἀντάλλαγμα τῶν πόθων
 τῶν ἐν τῇ μετὰ τῶν πολυαριθμῶν
 Περσῶν ναυμαχίᾳ δὲν ἐνισθάντο οἱ
 Ἰωνοὶ καὶ ὑπερβύλοι, πᾶς τις
 δύναται νὰ ἐκέρξει ἐπὶ ἰνεργὸν μί-
 ρος θὰ ἐλάμβανον οὕτως ἐπὶ πᾶσι ἑλλη-
 νιστῶν ἐγγείρημα. Ἀπορίας κατηλθόν
 εἰς ἀγῶνα κατ' ὁμοφύλων, ἀλλ' ὁ ἀ-
 μερόληπτος κρίνων δὲν κρίνει ἢ ἐρ-
 νηθῆ τοῖς Κυπρίοις εἶναι ἰσχυροῦσαν
 πρὸς τὰς σπουδὰς, ἔστι καὶ φαινομέ-
 νου εἰς φιλίας, ἀποχῆν καὶ καρτερικῶ-
 τητι Θεωροῦντες τὴν ἀδριανὴν τῶν
 Σαμίων ναυάρχων Θεομήτορας καὶ
 φιλίας πρὸς τὰς τῶν Αἰγυπτίων
 τριημῆς κατὰ τὴν ναυμαχίαν τῆς

Σαμιαῖος, διὰ τὴν νὰ μὴ θεωροῦνται
 ἐπισης τὸ πολεμικὸν θῆρος τῶν Κυ-
 πρίων Τιμῶν κατὰ τοῦ Τιμαγόρου καὶ
 Γόργου τοῦ Λερναίου, διὰ τῶν 150 αὐ-
 τῶν κλοῖων, κρατησάντων, ἐπὶ πολὺ
 τὰς ἐν τῷ κέντρῳ τῆς περατάξιως
 Ἑλληνικῆς; Μήπως ἡ ἐνταῦθα ἐπι-
 νη δικαιολογία τῆς Βασιλείου; Ἀλι-
 κερκεσὺ Ἄρταμειας, ἀπεχούσης
 τῆς ναυμαχίας, κατ' ὁ μηδικῶν κε-
 ποιθῆσιν ἐχούσης πρὸς τοὺς συμμε-
 χους Ἴωνας, Κυπρίους, Αἰγυπτίους.
 Κύρας καὶ Λακωνῶν, μήπως αὕτη ἡ
 δικαιολογία δύναται νὰ ληφθῆ ὑπὸ
 ψῆι πρὸς ἀναίρεσιν ἀναμειβητέου
 γεγονότος; Τὴν ἀδριανὴν ἐνίστασιν
 τῶν Κυπρίων καὶ ἐν Σαλαμῖνι καὶ ἐν
 Μεραθῶν ἀνωμολόγησαν οἱ πλείστοι
 τῶν ἱστορικῶν, ἡ περὶ αὐτῶν δὲ συη-
 μετισθείσα καλὴ γῶμη βεβαίως ἐ-
 φείλκεσιν ἐνταῦθα ὀλίγου χρόνου δια-
 στηματος τὴν προσοχὴν καὶ μίση-
 μαν τῶν νικητῶν, ἵνα μὴ λάθῃ πο-
 λημικῶς τὸ ἦθος, παράγω, λίαν συνε-
 τελεστικῶς τῇ Ἑλληνικῇ ἑνότητι,
 στερῆται ἐπὶ πλείον τῶν ἀγαθῶν τῆς
 ἐλευθερίας. Πλησιέστερος ὁ Λακεδαι-
 μόνιος ἦρας τῶν Πλαταιῶν Παι-
 σαρίας, πλείον πρὸς τὴν Κύρον με-
 τὰ τοῦ στόλου του, ἀπὸ γέλιος τῆς
 ἐλευθερίας τῶν Κυπρίων, ἢ ἐπισφρα-
 γῆς ἀκαλοῦθως ἡ ἀλλοδαῶς τοῦ συνε-
 τοῦ ναυάρχου Ἀθηναίων Κίμωνος,
 οὕτως καὶ ὁ νεκρὸς ἐνία εἰσέτι τοῦς

φρίνας και βαρβάρους. γὰρ οἱ τοῦ
Πλούταρχου αὐτοῦ μόνου πρωρισμαί
του γὰρ ταπεινώσει καὶ συστειλῆ τοῦ
Μεγάλου Βασιλέως τὸ πρόημα.

Οἱ πλείστοι τῶν Κυπρίων Βασιλείω
ἀναρροδοῦν ἐβιλληθῆσαν, οὐδὲν ἔχουσ
φρικτικισμοῦ μετὰ τὴν ἀπίλασιν τῶν
Περσῶν, ἐναπεμνεί ἐν Κύπρῳ, οὕτω
δὲ τὸ ἔργον τῶν ἐν Τροίᾳ καταλθόν
των πολέμιστων Ἑλλήνων συμπλη-
ροῦσαι διὰ τῆς Κιμωνίου Συθήνης,
οἱ ἦν αἱ ἐν Ἀσία Ἑλληνοὶδὲς πόλεις
αὐτόνομοι ἀνακηρύσσονται.

Δὲν εἶνε ἀνάγκη γὰρ ἐνδιαρρίψωμεν
ἐπὶ πολὺ ἐν τῇ παρούσῃ μελίτῃ περὶ
τῶν ὑπο ἰθνητῶν ἀπεψιν ὠρελαίων,
ὡς ἔγενετο πρόξινος εἰς κοσμολίτης
ἤρωι βασιλεύς, ὁ τῆς Σαλαμίνος καὶ
ἀκολούθως Βασιλεύς τῶν Βασιλείων
Κύπρου Ἐυετόρας. Ὁ Ἰσοκράτης ἐν
τῷ πρὸς εὐτόν, ἐγώμωμ ἔχιστος ἐ τοῦ
βίβ. τοῦ νευεγῶς καὶ ἠρωϊκοῦ ἐκεί-
νο, Βασιλείως, τοσαῦτα ὑπὲρ τῆς γῆς
ἐργασταμίνου, ὑπ' αὐτῶν δὲ τῶν
Ἀθηναίων τιμηθῆντες διὰ τοῦ τιμητι-
τοῦ τ. τ. τοῦ πολίτου Ἀθηῶν. Καὶ
ὅτι ἐν Κύπρῳ ἔπνευσεν ὁ τῆς Ἐλευθε-
ρίας ἀήρ, πάντες ἔστρεψα, τὰς ἐλέ-
φεις πρὸς τοὺς Κυπρίους, ὡς πρότε-
ρου μοιραίως ἡμυρισθητεῖτο ἡ ἀρατῆ,
Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Σαρταῖοι, οἱ δύο
τότε ἐσχυροὶ τοῦ Πανελληνικοῦ πα-
ράγοντες, ἐκζητήσαν τῆς φιλίας
των, δυστυχῶς δὲ, διαρροσῶν τῶν
φυλετικῶν ἐρίδων, οἱ Κύπριοι δὲν ἐμει-
ναν ἀμέτοχοι τῆς ἀδελφοκτόνου πι-
λης, τιμωρηθῆντες ἀκολούθως ἐπὶ τῆς
ἐπιστοχύντου ἐκείνης τοῦ Ἀνταλαίδα
συνθήκης, ὑπὸ τῶν Περσῶν ἐκ νέου ὑ-
ποδουλωθῆντες, μετ' ἀγῶνα δὲ ἀνισον
πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ διακαετῆν ὀλόκληρον
ἀπαδείξαντες οἶον αἶμα ἐν ταῖς φλι-
ψιν αὐτῶν ἐνυπῆρχε φλεγον καὶ ἠρω-
ικὸν ἐκ τῶν Ἑλληναίων ἀνομνήσει-
των καὶ τῆς μετ' Ἑλλήνων πολέμι-
στων συγχρωτιστῶς των, ὧν καὶ τὰ
ἤθη καὶ τὰς παραδόσεις περιλαβὼν
καὶ υἰοθέτησαν.

Οὕτως Ἑλληνοθῆντες καὶ ἤθη
Ἑλληνα λαοῦ, οἱ Κύπριοι ἐπει-
πισαν ἐφ' ἑαυτοὺς τὰς συμπαιδας
τοῦ Μεγάλου Ἰσχυροῦ, κατὰ τῶν
διαδόγων τοῦ ὀμοίου καὶ ἰδίως τῶν
Ἀργηδῶν Ἡτολιμισίων, πολλὰ δια-

θεοῦ τῶν τῶν Πατρῶν ἱεροῦ ἰδίου
τοῦ τῆς Μεγαλοβυβλίου Μαντιοραφεί.
α. ἡτοιμασθέν Ἑρωμίου τῆ ἀσπί-
στυσιον ὑπὲρ τῆς Μεγαλοβυβλίου τῶν ἱερῶν
τοῦ ρωμαίου ἀποστόλου μαρτυρῶν ἀ-
φ' ἧς ἀποστόλου οἱ Κύπριοι, μὲν
ἐπὶ ὑπὲρ τῆσαν ἀσπίον δι' ὑπεννοῦνται,
ὅτι τὰ θεῖα τῶν ταῦτα προήρχοντο
ἐκ τῆς ἀσωπῆρας ἀσπίου διαμαρτυ-
ρησῆς ἡς ἀποστολῆς οἱ κατα-
κτησάει ἐκ τοῦ θεοῦ τῶν καὶ τῶν Ἑλ-
ληνικῶν παραδόσιων τῶν. Μιχαὶς οὖν
δι' ἡγορασθῆναι τὰ διδάγματα τοῦ ἱερῶν
τοῦ ἱεροῦ ἀποστολῆς Σωτη-
ρος τῆς ἀνθρωπότητος, οἱ Κύπριοι
οὐκ ἐπέστα. τοῦ οὖν τῆ Ἀρροδίτη ἀ-
ποστολῆς τῶν Ἑρωμίου καὶ τοῦ Ἀ-
πόλλωνος, ὡς ἡμιθίου, δι' τῶν Ὀψι-
λων καὶ τῶν Κίμωνος, ἱερῶν οὕτως ἀ-
ποδοῦντες ἀποστολῆς καὶ ἱερῶν θυμῶν
οὐκ ἐπέστα. τῆ ὡριότητι καὶ τῆ ἀνδρεία δ'
περὶ θεοῦ, ὅτι ὁ Κύπριος ἀσπίς ἐπέ-
μα καὶ ἀσπίς τῶν ἡρωϊσμῶν. ἐν ταῖς
ἀναμνήσεσι τοῦ ἱεροῦ ἡντλεῖ ὑπο-
δείγματα συλλεγεσθῆναι τῆ ὑπογρα-
φῆς. Ἐπεὶ τούτου ἐλάτουμε. τοὺς
Κύπριους ἐξ ὑπογραφῆς ἀποστολῆς οὐκ ἐπέ-
στην γινέσθην τοῦ Ὁμήρου, τον συμ-
πατριώτην αὐτῶν ποιητῆς Στράβωνος
ἀποστόλου ὑποδοῦναι τὸ ἄσπίον κα-
μῆτα τοῦ ἀποστολῆς ἀποστολῆς τοῦ
Ὁδυσσεὺς Μεγαλοβυβλίου, τῶν ἱερῶν
καὶ τοὺς ἱερῶν τοῦ Ἀργεῶνος
ἀποστολῆς οὐκ ἐπέστα. πῆσθαι ὑπὸ ἄλλου
ποιητοῦ τῶν τοῦ ἐκ Κούριου κλιω-
νας. Αἱ τοιαῦται οὐκ ἐπέστα τῆς ποιητικῆς
τῆς ἱεροῦ ἱερῶν ἐπὶ θεμῶν ἡ-
ρωϊκῶν καὶ ποιητικῶν ἐπὶ ἀλλῶν ἡ ἐπέ-
στα. ἐν Κύπρῳ πνεῦμα ὑποδοῦνται,
πνεῦμα θαυμαστικῶν πρὸς τὰς ἀσπίς
καὶ ὑποδοῦνται πρὸς τῶν Ἑλλήνων
ἡρωϊκῶν, τὰ ὑπὸ τῆς Γῆ, δι' ὑπὸ τῶν
ἀρχαῖων ἡρωϊκῶν ἀποδοῦνται οὐκ ἐπέστα
καὶ γὰρ ἀσπίς ἀσπίς ἐπέστα, λόγ-
χοι, ὡρα-η, καὶ ἐπέστα, πελῆεις, ἀ-
σπίδες, κρημῶν καὶ χειρῶν, τὴ μαρ-
τυροῦσαι; καὶ ὅτι οἱ Κύπριοι ἀποδο-
ξάντο τῆς ἡρωϊκῆς τοῦ θεοῦ ἡρωϊκῶν
διὰ τῶν διδασκάλων τῶν ἀποστολῶν
Παύλου καὶ Βερνάβου, τὸ ἀρχαῖον
ἱερῶν τῶν οὖν ἀποδοῦνται τῆσαν
διὰ τοῦ ἀποστολῆς Ἀργεῶνος, ἐπὶ ἐπέστα ὁ-
λοκλήτους ἡμῆρας καταδίδοντες
ὄρα-η καὶ χάρων;

Εἰς ἐπώδυνον ἀπολύτως κύβαντες
υπεδούλωσαν ἐπὶ Ὁραγκοκρατίας ἐν
γυναι καὶ Τουρκοκρατίας εἰ Κύπριοι,
μυρία ὄντα ὑπέστησαν τὰ θεινὰ καὶ
τὰς κακώτερας, ἐν ταῖς συχναῖς αὐτῶν
διαμαρτυρίαις καὶ ἀνιστάσεσι πίν-
τατα προσπαθεύοντες διὰ θυσιῶν αἵμα-
τος νὰ καταδικῶσι τὸ ὑπέροχον τοῦ
ἐθνισμοῦ τῶν καὶ τῆς ἰερότητος τῆς
πίστεώς τῶν. Ἐὰν ὡς ἐν ταῖς ἀρχαί-
αις χρόνοις συνείδητη εδωρρήκτως με-
τὰ τῶν τότε ἡθῶν καὶ ἠθίμων ἡ ἡρη-
σασία τῶν ἠθῶν ἐκ Κύπρου, οὕτως ἐπὶ ταῖς
μετέπειτα ἐν τῇ λατρικῇ τῆς Ἱερουσό-
λυμῶν ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλη-
σίας αἱ ἀναμνησεῖς τοῦ παρελθόντος
ἀμοιβαίως συνεσφίγγθησαν, μετὰ ὅσας
δὲ τὰς ὑπερῶν ἐνεργείας καὶ πι-
σεις τῶν ἀντιφρονούντων ἐτροδόξων
καὶ ἀλλοδόξων ὁ ἐθνισμὸς τῆς Νή-
σου δὲν ἐκεταύχθη, κατὰ τῆς ἱεράς δὲ
παρθενίας τῆς Ἑλληνικότητος τοῦ
Κυπριακοῦ Λαοῦ δὲν ἐκτίσθησαν αἱ
τόσαι καὶ τόσαι τῶν ἡθῶν ἀπόκλιρι-
βισμοὶ. Ἄν ὁ φρουδαλισμὸς ὑπὲρ τῆς
Λατινοκρατίας ἐργάσθη ἀπιστήσας
τοὺς Κύπριους τῶν πάντων, ἂν ἀπο-
λουδῶς ὁ Πανισλαμισμὸς συνετέλεσε
πρὸς τὴν θῆψιν καὶ καταστροφήν,
οὐδόλωσ ἡδυνήθησαν ἀμφοτέρω, δια-
δοχικῶς κρατήσαντες, νὰ κατακλιῶ-
σιν ἐν πολλοῖς κρίσιμοις περιστάσεσι
τὸ ἐθνικοθηρηκαυτικὸν τῶν Κυπριῶν αἱ-

εθνητῶν ἐν ταῖς δὲ διαμαρτυρίαις καὶ
ταρταυρία τῶν ἰδίως προσλατῶν δια-
τῆς ἱστορικῆς ἀνελίξεως τῶν γεγονό-
των τῆς ἡλιατῆς ἐκείνης ἀνίστασιν,
τὴν προεγγίλλουσαν δι' ἀράτου δύ-
νάμειως τὴν βελτίωσιν τῶν τυχῶν
παντὸς πιζιμίου λαοῦ.
Οὐδεὶς ὑπάρχει βεβαίως ὁ ἀγνοῶν
τὸ Κυπριακὸν μαρτυρολόγιον ἐπὶ τῆς
Ξενοκρατίας, καθ' ἣν καὶ ὁ κληθυ-
σμὸς τῆς Νήτου μέχρι τοῦ παρελθόν-
τος αἰῶνος ἐμειώθη εἰς 40.000 κα-
ταίλων ἐκ τῶν δαιτῶν, τῶν ἀπιστεύτων
ἀτιμώσεων, ἀρπαγῶν, στέρησεων καὶ
τότων κακουργιῶν. Ἐν τῇ λαχῇ ἐ-
κείνῃ τῆς γενικῆς ἀπισυθέσεως καὶ
πραγματικῆς τρομοκρατίας ἀναρτί-
νεται ὁ χαρακτήρ τοῦ Κυπριακοῦ
Λαοῦ, διαμαρτυρομένου ὅτι μὲν διὰ
στρίσεων, ὅτι δὲ διὰ αὐτοθυσιῶν, ἐ-
νεργειῶν εἰς ἡμίρας τῆς πλήρους
αὐτοῦ δράσεως καὶ αὐτοπαρηΐσεως.
Καὶ μήπως εἰ Κύπριοι δὲ, ἔχουσι νὰ
προσέξωσι τοὺς ἠθελουσίους μαρτυ-
ρῶν τῶν ὑπὲρ τῆς ἀλληλεγγύης τοῦ μετὰ

του (Θεσμοῦ των συ δευτέρης πίστε-
 ως των; Τὸν μαρτυρικὸν θάνατον
 τῶν δεκατριῶν ἀποστόλων Κύπριον με-
 τὰ τριετῆ εὐκαταὴν προνομητῶν τῶν ὑ-
 φ' ἐπιβουλή. ἐπὶ τῆς κοινῆς ἡ ἀπαρ-
 νήσασθαι τῆς πίστεως τῶν πατέρων τῶν,
 ἐπιπέσει ἀπὸ τῆς πίστεως πρῶτος
 χροῖος τῶν μαρτυριῶν τοῦ Χριστιανισ-
 μῶ, τὸν δὲ ἠρωτεύει τῆς εἰς τὸ ἀ-
 εἶμα ἀνατιναχθείσης μετὰ τὸσω, κέρ-
 θῆσαν τῆς Κύπριον Μαρίας τῆς Συγ-
 κλησιατικῆς καὶ αὐτοὶ οἱ ἀπεθῶς γίνον-
 ται δὲν θύσανται ἢ τὰ θαυμασίως.
 Τὰς ἐν Λευκωσίᾳ πράξεις τοῦ 1821
 τὸ αἴτιον προβάλλειεν ἐκτός τῆς ὑ-
 ποκειας, ὅτι οἱ Κύπριοι δὲν ἤθελον ἀ-
 παθῶς προσιδῆσαι πρὸς τὸ ἐγγυήθημα
 τῶν φιλικῶν; καὶ ὅτι ὑπὸ ἐλευθερί-
 ους θεσμοὺς διαπέμινον οἱ Κύπριοι, ἀ-
 κούσαντες πρὸ δυο ἑτῶν τῆς φωνῆς
 τῆς ἀγαθῆς ἐπιπέσει Μηνόρας καὶ ἡλε;
 ἀρισθενέως ἐσπεύσαν εἰς τὰς ἀγαθ-
 λας αὐτῆς, πάντες οἱ ἐκ τῶν ἀρμο-
 δίων ὁμοφρονῶς ἐνεγνώρισαν τὴν ἐν
 πολέμῳ ἀτυχίαν καὶ κερταίαν αὐ-
 τῶν. Εἰς αἰσὴν ἀγῶν' ἀτυχῆσαντες,
 εὐχῆ ἤτιον ὀρεῖλομεν νὰ μὴ στερωθῆμεν
 εὐχόμενος ἐπαίνου ἐκείνου, οἷτινες
 ἐπράξαν τὸ καθῆκόν των καὶ ἐτήρησαν
 τὸν ἕκαστων. Καὶ τοῦ ἐπαίνου εὐ-
 τοῦ δικαιοῦνται καὶ ἀξιοῦνται οἱ ἑλ-
 ληνόπιδες Κύπριοι, συνεχίσαντες
 αὐτῶν τὸ ἔργον τῶν πατέρων των κατὰ
 τὴν ἱερόν τοῦ 1821 ἀγῶνα, ὅστις ἀ-
 πεδῶκεν ἡμῖν ἕνα καὶ μίαν γωνίαν
 τοῦ ἑλληνισμοῦ (λευθέρων, πυρῆνα
 τῶν διανοημάτων, καὶ πόθων πάντων
 ἡμῶν. Τὰ ὀλίγα ταῦτα ἀρκούσι τὰ κα-
 ταδείξωμεν τὸν ἑθνικὸν χαρακτήρα
 τοῦ Κυπρίου, ἐκ αὐτῆς ἡ ἐπιπέσει ὀ-
 σει του οὐδέποτε ἐμ ἡμῶν ἡς ἐλλη-
 νικῆς προελεύσεως του ἐν αὐτῆς ἡ
 ἀκατήγησθαι ὑπὲρ τοῦ οὐ ἀξίως ἡτῖα
 τοῦ στεπενθεῖ καὶ ἐλευθερίως ἐαδη-
 λού, ἐκ πρό-ημῆ του οὐδόλας διεγω-
 ρεστέος ἐν τῆ ἑθνικῆς σπουδαιοδρμίας
 τῶν ἐπὶ ταύτην κερταίη ἀς του δαψα-
 τῶν ἐν τῶ ἰδίῳ αἵματι του.

Ὡς γνωστὸν, κατὰ τὴν ἀσχετί-
 τητα δὲν παρεμειλήθησαν ἐν Κύπρῳ
 οἱ γραικοὶ, ἰππικτικοὶ καὶ οἱ τῆς ἀρ-
 ματηλασίας ἀγῶνες, ἐν τοῖς μετέπει-
 τα δὲ χρόνοις εὐτε ἡ κατ' Ἡλιοδὸν
 κάμμαχος πάλη τῶν Κυπρίων ἐν τοῖς
 χωρίοις ἰδίως Ἰλησιμονήθῃ, εὐτε ἡ
 σπινθόνη, εὐτε ὁ δῖος, εὐτε τὸ ἄλμα,
 εὐτε οἱ πολεμικοὶ μεταμαχισθῶν, καὶ
 ξιφῶν χοροὶ, εὐτε οἱ ἐξ ἐκείνης κόμης
 ἡ χωρίου ἐν ταῖς παλαιαῖς κερ-
 τῶς προσερχόμενοι ἀθληταὶ παλαισταί.
 Τὰς ὅλας ἑλληνικὰς ταύτας κερταίη
 καὶ ἀγῶνας, ὡς οἱ ἀρματωλοὶ καὶ

κλείστας ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς ὄρεσι πρὸ
τῆς ἱκανοποιήσεως ἐτήρησαν, μετ' ἴ-
θνητις ὑπερηφανείας ἐτήρησε καὶ τη-
ραὶ ὁ Κύπριος ἀγρότης ἐν καλαιῶν
περαδότητων, ὅπως Ἑλληνιστῶν. Ἐν ὑ-
πάλαιστο, ὅπως οἱ ἀσκήσεις αὐταί,
ἀναπολοῦνται ἡμῖν τοσαύτας καὶ τη-
λιασῶν ἐνδοξοῦς ἀεὶ ὄντας τὰς ἑλλη-
νοκυριακῆς ἱστορίας, εἰσαχθῶσι καὶ
παρὰ τῆ ἀναπτυγμένη τῶν πόλεων
κοινωνία, αὐτῶ δὲ σὺν τῆ πνευματικῇ
ἀναπτύξει τῶν Κυπρίων ἑλληνοπαιδῶν
ἐξ ἴσου συμβαδίσῃ ἡ σωματικὴ αὐτῶν
εὐεξία καὶ ρώμη, ἀμοτίτοι προαγ-
γίλλουσαι τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἑλληνο-
κῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων, προόδων τοῦ
ἐκπολιτιστικῆς μεγαλείου τοῦ ἑλλη-
νικοῦ πνεύματος.

Τὴν πρώτην ὥρην εἶδμεν κατὰ τὸ
1896 ἡ Λεμεσός, εἶτα ἡ Λευκωσία
διὰ τῶν παγκυπρίων ἀγῶνων καὶ ἤδη
πάλιν ἡ Λεμεσός διὰ τῶν κατ' Ἀ-
πρίλιον ἐκεστῶτος ἔτους προαγγελλέν-
των ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπείας τοῦ Γυμνα-
στικοῦ Συλλόγου κατὰ Οὐόμπια, εὐ-
δόλως δ' ἀμφεβέλλουεν, ὅτι καὶ οἱ
παῖδες τῆς Ἀθῆνας, τοσαῦτα ἰσο-
γαληπτικῶς διεξήκοντες δείγματα εὐλο-
παιτίας, ὅς ἐπὶκουσῶσι κατὰ τὴν ποσ-
εχὲς ἔτος τοὺς δικαίους ἐπαίτους τῶν
πενούτων διὰ τὴν Κύπρον καὶ αὐτοὶ
προκηρύττοντες τοσούτους ἀγῶνας ἐν
τῇ φιλοξενίᾳ πόλει τῶν Τιμῶν καὶ εὐ-
γνωμοσύνη τοῖς ἐπὶ ταύτῳ Ἑλληνο-
κῶς ἀχρὶς ὥρας ἐργασθεῖσι, λέγω δ'
Ἑλληνικῶς, ὅτι, καθ' Ἡρόδοτον,
« οἱ ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες συνεσταθη-
σαν ἀποκλειστικῶς χάριν τῶν Ἑλ-
κῶν. » Ἡ δὲ ἡ πατρίς τοῦ Ἡερο-
κλίου καὶ Δημοσθένους χαιρετίζει
τὴν Κύπρον καὶ ὡς οἱ ἐν Ἀθήναις Ὀ-
λυμπιακοὶ Ἀγῶνες τοῦ 1896, αὐτῶ
καὶ πάλιν οἱ Ἡεγκύπριοι τοῦ 1899 θά
συνιελίσωσιν εἰς ἐπίρρωσιν τοῦ ἀξιο-
ματος, καθ' ὃ τὰ ἔστικα ἐνὶς ἑσθῶ
δὲν ἀμαρτῆ καὶ εἰς λήθη ἔχει ὁ πνε-
δυμῶν χρόνος, ἀρκεῖ ὁ λαὸς αὐτὸς
ν' ἀναπτύξῃ τὴν ζωογόνον αὐτῶν θε-
σμῶν φιλελευθέρων καὶ νὰ αἰσθάνῃ
συνεπῶς ὅτι ἐν ἑαυτῷ εὐοπάχει τὸ
κρατῦνον τὴν ἐλπίδα ζωῶν τῆς πε-
πειθήσεως. Εὐτυχῶς, ὑπὸ τὴν αἰγίδα
πεπολιτισμένου καὶ φιλελευθέρου Κρά-
τους διατελῶν ἀπὸ τινῶν ἐτῶν ὁ Κυ-
πριακὸς λαός, ἀπέδειξε τὴν ἐρηθότητα
τοῦ αὐτῶ ὀρθέντος ἀξιώματος, ἐν τῇ ἀ-
ποράσει δὲ τῆς ἀντιστάσεως Ἡεγ-
κυπρίων Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων, ὅτι ἐ-
πιθυμεῖ νὰ ἐπανόη ἀνατιλλοῦσας τὰς
ἡμέρας ἐκείνας αἰτίαις προσωρίθησαν
νὰ κλείσῃ τὴν δὲ ἀμιν τῆς ἐνδοξο-
τος τῶν ἑλληνοκῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων.

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ COOP 2002

ΕΦΗΜ: ΜΕΛΩΝ..... ΗΜΕΡ. 20/4/3/1890

ΕΘΝΟΣ

Ἡ πολιούχος τοῦ Ἄστερος, ἐκ τοῦ
Ὀλύμπου ἀπερχομένη μετὰ πύργον
τάσων καὶ τόπων εἰδώς, ὡς ἐπὶ τῶν
ἡμερῶν τοῦ Κίμωνος καὶ Ἰσώτου,
προσκαινοῦσα στεφάνου κατὰ τῆς
ἑλπίδος καὶ δόξης ἡλίου, θά στί-
ψη βιβλαίως ἐν μόνον τοῦς νικητὰς
τῶν Παγκυπρίων Ἀγώνων, ἀλλὰ καὶ
ἐκείνους, ὅσοι τῆς ἀεσσύστασις αὐτῶν
θεώρησαν προσήκουσαν τῷ Κυπρια-
κῷ λαῷ, παραμηνίας τοῦ ἔχοντι τὰς
θεσπισίας καὶ ἀξίας θαιμασμοῦ Ἑλ-
ληνικῶς τοῦ παραδόστως καὶ τὰς ὑπὲρ
τῆς Ἑλληνικῆς ἰδίας ἀναμνησθητή-
τους ὑπηρεσίας του.

Ἐγγράφον ἐν Λίοντι κατὰ μῆνα Φεβρου-
αρίου τοῦ 1899.

Γ. Ι. Φ

Εδμος